

A. 70, ic.

Va
2/3

CAROLI GVSTAVI HERAEI
Consiliarii Aulici Principalis Suvarzburgici
Sondershusani

EPISTOLA

Ad

WILH. ERNESTVM TENTZELIVM

De

Opere ipsius Numismatico
SAXONICO.

Celeberrimo D^{omi}no
WILHEL. ERN. TENTZELIO,
Consiliario & Historiographo S.R. M. Polon.
S. P. D.
C. G. HERAEVS.

T iteratae Tuæ solicitationi deesse noluerim, in conferendis qualibuscumque Symbolis ad refertissimam Tuam Saxonorum Monumentorum collectionem ; atque ut prodire in publicum patiar celata hactenus, vberioremque matritatem expectantia : Facit Tua, Vir Clarissime, singularis humanitas, & ipsa Operis dignitas. Iubet vero Serenissimæ Gentis gloria. Cui non minus quam publicis commodis pro virili parte inferuendi officium, solennius est, quam ut temere prætermitti possit.

Non poteras melius mereri de memoria tot Heroum, quorum Veneratio, proxinorum feculorum pietati non minus sancta debet esse, quam fuit eruditissimis quibusque obsoletæ antiquitatis. Ingenti quidem, quod diffundendum non est, emolumento bonarum artium, & huius Modernorum studii. Qui tanto sunt perfectiores elegantioresque, quo propius ad antiquæ simplicitatis Maiestatem accedunt. Nec poteras Reip. literariæ magis prodesse. Quoniam illa rerum gestarum in præsentia negotia influentium illustratione vitius iuuatur. Dum idem præfas, quod in Attico & Varrone Heroum illius temporis præconibus laudauit olim Plinius ; nec pateris intercidere figuræ, quando iis immortalitatem non solum das, verum etiam eas in omnes terras mittis, ut præsentes sint ubique & cerni possint. Quam sit necessaria ista cura, ne contra hæc monumenta vselet vetustas & exiguis præcedentis seculi numerosum numerus : Illi demum optime intelligent, qui illis maxime conquirendis operam dederunt ; Quique experti sunt, si Thaleros, s. Vnciales excipias, plurimas, elegantissimasque imagines non feriundo, ut nunc obtinet, cudas, sed flando ad effictas cereas formas fuisse fusas, ut monilibus

libus appenderentur. Adeoque consumtis per ignorantem avaritiam Prototypis aureis, incuriam prioris æui vix plumbeos quosdam Ecotypos reliquos fecisse. Quos vero, vbiunque inter peregrinationes obtigit, cum memoria personarum factorumque illustrium non ab interitu vindicare, nefas duxi. Proinde ex his nummis, qui præter locupletissimum Tuum apparatus ad Serenissimam Stirpem Generis Saxonici pertinentes in manus meas incideruat, non potuerunt a me meliores in usus seruari, quam si digni habeantur, qui refertissimo Tuò ærario addantur, ut contra rerum edax tempus sibimet superstites sint. Commodius id fieri nequit, quam accurata in æs incisa delineatione. Iuuento nostri Seculi, ipsis Aureis inuidendo. Atque hoc non ultimum est, de quo Tibi gratulor, quod datum fuerit vti intelligente sculptore, olim exerciti longo usu & cura nostri Morelli, huius delineationis generis callentissimi, sub auspiciis Comitis Illustriss. Schwartzburgici. Cui ob liberalissimum & indefessum monumenta conseruandi studium, gloriam suam debebunt ventura secula, sicut prisca iam debent.

Primum, quem producis *Alberti* nummum, pariter ut Tab. 4. *Iohannis*, & primus *Friderici* Ducum. Primus *Henrici* Tab. 5. & tres, *Henrici Seuerinique* Ducum Tab. 6. *Mauritii* 2. & 3tius Tab. 10. Restitutos esse, non est, quod dubites, & quidem, ut recte opinaris, per egregium sub Augusto Electore clarum Flatuarium *Tobiam Woſt*. Cuius ego numismatum maximam partem posideo, suauiter eleganterque formatam. Id manifeste comprobat cælatoris pars ubique genius in anaglyphis non multum eminentibus. Eiusmodi ad exemplum Antiquorum & Modernorum, ut Alex. VII. Pont. Max. Cæs. Maximiliani L. &c. & nouissime Caroli XI. Regis Sueciæ (Patri transitum Maris Balthici restituentis) auctoritate publica, nec nimis longo interuallo restituta numismata insigniter distant procursis priuata industria, & post aliquot secula, ut illa Caroli Magni, Widekindi &c. Imo integræ series, ut Pontificum Maximorum ante Martinum V. & ipsius Stirpis Saxonica, utræque conflata, & haec quidem modulo minimo, & figura parabolica. Coæcum *Alberti* aut *Ernesti* Nummum vix a quaquam produci posse, ego fidenter asserere ausim. Non quod illa ætas numismatum prorsus expers fuerit. Nam præter maximi Moduli imagines, factas circa M. CCCC. XXX. & seqq. ab omnium primo restauratore artis non tam cælatoriz, quam anaglypticæ in conflandis extantioribus Ecotypis, *Pisano* inquam *Pictore*; habeo antiquam imaginem Cæs. Sigismundi, minimi moduli, nec vero in officina illius Iudæi, quemhesti, conflatam. Adeoque Hussiticis aummis, quos Celeberr. & Modernorum peritissimus Dn.

Dn. Abbas Bizot primos statuit, in eo præferendum, quod illorum cælatura monetæ potius, quam numismatis sit. Taceo nummum Bertoldi Nigri Pulueris Pyrii Inuentoris, de 1383. quia mihi ipsi restitutus videtur.

Tab. II. ad Georgii Principis Catholicæ, Nummum 3. habeo torquatum aliam imaginem, cuius Ichthyocolla sub N. 1. non habitu quidem, sed delineatione & fastis diuersam scil. Ao. M.D. XXXV. At quod mirum, monetariorum incuria adhuc imberbem. Pari negligentia pars auerfa, prorsus eadem est, quæ Nummi Tui 3. Tab. 2. Quæ annorum discrepantia multum de Modernorum pretio detractura fôret, si sâpius obtingeret, & nisi Epochis exacte signandis communiter noui nummi antiquos superarent. Docemur his exemplis, quanto nunc in celebrandis illustribus, an quibusvis? factis honores sunt effusiores, tanto olim incolenda Maximorum Principum memoria fuisse parciores, raro resque.

In egregio Num. 9. Tab. 3. quem alibi quam Gothæ a Te monstratum non vidi, Tua cum venia dixerim, nihil subesse mysterii parvulis vacuis in scuto. Vt pote quod contra reliquorum ordinem quater transuersim sectum non potuit non duas superfluas areas producere, priuato, vt videtur, artificis ausu. Sunt mihi huius rei exempla, vt in raro Electoris Moguntini Alberti, eminentioris sculpturæ Numismate &c.

Num. I. Tab. 4. facit omnino ad Historiam barbae Georgianæ, Cuius, (vt patet ex nummis,) promissioris morem post Sigismundi Imp. tempora abolitum, exemplo Francisci I. eam ab collum prominens aletis, induxit Carolus V. Imperator. Ultimus eiusd. Tab. rarissimus est, quem nunquam vidi.

Ad Num. 5. Tab. 5. Luckii causam dicam. Qui mihi minus in suspicionem venit partium Biao, Stradeque familiarium. Posteaquam maximam partem recensitorum ab eo nummorum inueni. Exceptis paucis, vt forte Lud. XII. p. 12. quem Gallica, Christierni II. cum aspide, pag. 75. quem Suecica, Danicaque Nummophylacia ignorant. Henrici D. Brunsv. p. 110. Ioachimi II. Electoris Brandenburgici p. 102. Alberti Brand. p. 157. Mauritiis Tab. 10. a Te citati, &c. Germanicis cimeliis ignotos. Quos ideo nolim falsos suspicari. Et quidem a IVto, quem recenses, Tab. ead. vtut rarus sit, præter Luckianum diuersum Tibi exhibeo, sub N. 2. Delineationis non genere, sed modo, vt ex Vultu & Monili appareat primo intuitu. Anno etiam ex auerfa parte, scil. XXXVII, Habet hic item Domine, forte subintellig. Tuum.

Ad

Ad *Æmiliam Tuam* N. 3. Tab. 7. duas mitto. Vnam sub N. 3. tam parum a Tua differentem, vt illam incidi vix operæ pretium sit, nisi velis constare curiosis, diuerſas eiusdem generis imagines effingere, illi æuo solenne fuisse. Alteram sub N. 4. non tam inscriptione, quam facie dignoscendam, Rarissimam, & sua perigraphe detegentem sensum Voti Georgii Brandenburgici: *Gott gibt als ich hoff.* Non grauaberis enim, hic me habere dissentientem circa coniecturam de fine voti. Qui, si de dotis datione intelligatur, non satis dignus videtur cupiditate tanti Principis. Sublimior erat spes masculæ proliſ, qua exciderat post extintas duas priores tædas. *Quamque Ao. XXXIIII. Num. 2. Tab. 7.* grauida tercia Coniunx ostendebat. Quam vero anno sequenti partu Principis Sophiae extenuatam, Anno demum quadragesimo, qui huius nummi est, exploratam in magnæ expectationis Principe Georgio Friderico, diuinis laudibus extollit mater: *Got vermagk alle Dinck,* tanquam complemento suscepti voti. Auersa non adeſt.

Ad I. Luckianum Tab. 12. alium minoris moduli, delineatione, non multum discrepantem Tibi mitto sub N. 5, quem si Luckius ista imitatione mutasset: Nimum, fateor, sibi licentia assumisset. Auersa parte caret. Habeo insuper eiusdem moduli Luckiani eandem auersam partem, sed diuerso longe eventui, scil. Heilbrunnensi Conuentui 1621. applicatam, citato Ps. 144. Cuius Ichthyocollam, si nummus iste Tomo secundo non apparet, formari curabo. Ad primam Augusti Elektoris Coniugem addo secundæ Agnetis Hedew. Anhaltina Numisma conicum Rarum cum Imag. Iohannis Ducis Holsatiæ, ad cuius secunda vota transiit, sub N. 6.

Primi Tab. 13. Ectypum plumbeum habeo, quem Holmiæ accepi, haud coniunctum cum Nummo Mnemonico Conuentus Torgauiensis, quippe qui alterum triennio præcedit, vt ita merito ista Tibi iunctio suspecta sit. Quæ, sicut in Nummophylacio Arnstadiensi conspicitur, priuato ingenio Aurifabri flantis facta videtur. Sunt enim isti duo cum sexto Tab. 14. (cuius nullum præter meum, vidi Ectypum, cuiusque olim Ichthyocollam Tibi dedi,) Unilaterales, nec percussi, sed fusi. In quibus artis suæ specimen dare voluit Tob. Wost.

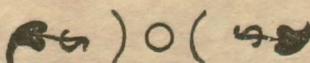
Si Tibi, Clarissime Vir, non displicet institutum addendi sub quoque Principe, Viros Genere, doctrina, aut arte illustres, possum ad hunc Tomum communicare. I. Egreg. Numisma. *Heinrich des heiligen Romischen Reichs Burgraf zu Meissen.* Canceller. scil. Regni Bohem. MDXXXII. qui Ruthenorum Comitum Vtus Burggrauius est 2. 3. Duo Mai. Minorisq; moduli *Cancellarii Melch. ab Osse.* 4. Sim. Pistoris, 5. Pauli Vogelii L.V.D.

Leonh.

am
elis
uo
oti
be-
oti
ate
ex-
7.
us
de-
n-
C
a
rla
am
zzi.
O
de-
a
n-
pi,
sis,
tio
ur,
um
im
ui-
o-
nc
ni-
XII.
sq;
D.
nh,
Leonh. Badehorni. 7. Cancell. Crellii, sed ob tragicum exitum forte ad Tom. II. vt Cancell. Bruckii ad hist. Ioh. Frid. II. referuandi. Inter Nobiles 8. Georg. a Selmenitz. 9. Guntheri a Bunau 10. Rudolphi a Bunau. 11. Guntheri junioris a Bunau. 12. Magd. a Bunau Nat. ab Eble. Eblēn, vt puto, & ni fallor, ad Rudol. Bunau; sicut 13. Margar. Bunau, natæ Schleinitz. ad Gunth. Jun. Bunau, referenda. 14. Hans von Bernstein. Suppetunt etiam e Familia Frisia, Gersdoriana, Miltitz, Bredau, Vitzthum, ad Tomum II. referuandi. 15. Anton. Scan. Elect. ac Duc. Saxo. Cap. Magd. 16. Ioh. Jenitz Præf. Arcis Hohnst. 17. Nicod. von der Euche Præf. Arc. Pleissenb.) Inter Theologos 18. Polyc. Leiseri duo diuersa. 19 20. Inter Medicos Celeb. D. Ioh. Nefe. duo diuersi mod. Inter artifices nitida (Tob. Wost) ab ipso facta Imagno. 21. Ioh. Walter. Sculptoris & Coas. Dresd. 22. cum Christ. Waltero Seniore 23. Hans Has. Conf. Dresdensis 24. Christiani Endleri & Mich. Freudungi Pictorum. 25. 26. Valent. Graefneri. Petri Baumann. Vrb. Scheneweis Aurifabrorum. 27. 28. 29. Georg. Hahn. Patrem Theol. vt credo. 30. Casp. Schallii Dresd. 31. Christ. Stamer. 32. Est & alia minorum gentium bona copia, emta olim a Dn. Schlegelio. In quibus vt artem suam consumxit Tob. Wost: Ita nec Tua, nec publici multum interesse puto, vt recenseantur. Nam illos, qui aut dignitate, aut ingenii laude, nullis fortunæ bonis posthabenda, eminuerunt, posteritati commendari, Romanæ prudentiæ exemplum est, Coronis, quas dabant Resp. Romana, glorioius, & reliquis monumentis perennius. Itaque cum nostra atate lucri studio prodigatur hic honos, in indignos promiscue collatus, & fabricatorum ingenio reliquæ, sanè Censorio munere non minus indigere videtur Ius imaginum, quam Ius monetae. Ne dum illud minus sanctum habetur, deficiant benè meritis præmia, euilescaat Modernorum Numismatum usus, & obsolescat dignitas. Habes, Pl. Colende Dn. Consiliarie, epistolam longiore, quam cogitaram, sed festinationis, propter Iter cras instituendum, & pulueris plenam; Obsidem nihilominus sincera voluntatis. A quâ procul abesse pompam, testatur curta supellex; Invidiam verò, vita studiorumque ratio, quæ Te non latet. Qudd si approbaueris isthac, absque ulteriore præfatione in fine cuiusque Tomi communicare pergam, quæ supplenda habuero. Vale.

Dab. Sondershusæ Prid. Id. Jun. 1705.

Ka 213 GK

V D 18

2000 (ca)

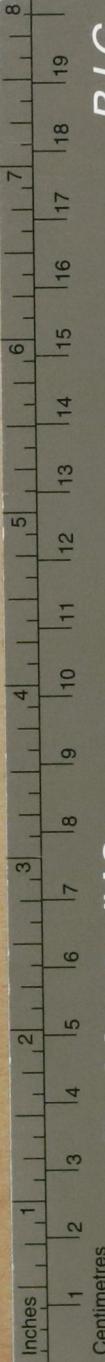
HC.

ULB Halle
007 442 386

3

B.I.G.

A. 70, 10.

CAROLI GVSTAVI HERAEI
Consiliarii Aulici Principalis Suvarzburgici
Sondershusani

EPISTOLA
Ad
WILH. ERNESTVM TENTZELIVM

De
Operc ipsius Numismatico
SAXONICO.

